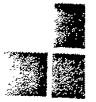

Jmt. Mdt.
24 OKT. 2007

SikkerhedsBranchen
Den Danske Branche forening for Sikkerhed og Sikring

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Hvidovre den 23, oktober 2007

CMQ

Høringsvar om Forslag til Lov om sikkerhed ved bestemte sportsbegivenheder

SikkerhedsBranchen skal indledningsvis rose forslaget, som omhandler et vigtigt problem.

Da vi først sent har fået forslaget til udtalelse, skal vi her koncentrere os om et par punkter.

Vi kan støtte, at stadionkontrollører skal have en autorisation på baggrund af bl.a. en uddannelse, men kan ikke kommentere uddannelsen, da dens indhold først skal fastlægges senere. Vi deltager meget gerne i denne vigtige proces.

Når det gælder muligheden for dispensation fra kravet om uddannelse (§3, stk.3) går vi ud fra, at muligheden gælder en person med for eksempel vagtuddannelse. Muligheden for at dispensere fra uddannelseskravet i en overgangsordning frem til 1. juli 2009 (§9) mener vi skal bruges mindst muligt. I stedet skal den relevante politimyndighed pålægge stadions at bruge professionelle vagter, eventuelt i et samarbejde med stadions egne vagter, som det allerede er tilfældet på adskillige stadions.

Hvad angår kontrollørernes mulighed for at identificere karantæneramte, der forsøger at komme ind på et stadion, forekommer den ikke helt gennemtænkt. At politiet udleverer oplysninger om karantæneramte til kontrollørerne umiddelbart inden afholdelsen af sportsbegivenheden med pålæg om at destruere oplysningerne straks efter begivenheden eller eventuelt returnere oplysningerne til politiet, forekommer ikke at være en driftssikker model. Den indbyder til misbrug, bl.a. fordi det formentlig vil være tidskrævende for den enkelte kontrollør at sætte sig ind i materialet.

En alternativ model kunne være et tv-overvågningsanlæg med ansigtsgenkendelse, som kendes fra kasinoer i Danmark og visse andre steder, og som siden det er installeret her, er udviklet yderligere. I princippet er det register, der bruges i anlægget, ikke forskelligt fra det register, lovudkastet forudsætter.

Med venlig hilsen
SikkerhedsBranchen

Kasper Skov-Mikkelsen
Direktør

Akt.nr. 63
Justitsministeriet
Politikontoret
FRM-UE

2005NR. 965 - 0043

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt til: jm@jm.dk

5. september 2007

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-post
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2007-111-0010
Sagsbehandler
Jens Harkov Hansen
Direkte 3319 3231

**Vedrørende forslag til lov om sikkerhed ved bestemte sportsbegivenheder
- Justitsministeriets j.nr. 2005-965-0043**

Ved brev af 3. juli 2007 har Justitsministeriet fremsendt forslag til lov om sikkerhed ved bestemte sportsbegivenheder og anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger hertil.

Datatilsynet, der har behandlet sagen på et møde i Datarådet, skal udtale følgende:

Datatilsynet finder, at lovforslaget giver anledning til betænkeligheder i forhold til beskyttelsen af de registrerede personers privatliv.

En nærmere gennemgang og begrundelse følger nedenfor.

1. Efter lovforslagets § 2 kan politiet meddele en person generel karantæne, hvis den pågældende er sigtet for en strafbar handling i forbindelse med en bestemt sportsbegivenhed, og der er grund til at tro, at den pågældende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger inden for det område, som karantænen vil omfatte.

Generel karantæne er et forbud mod at opholde sig ved bestemte sportsbegivenheder og inden for et område på indtil 500 meter fra det sted, hvor sportsbegivenheden afholdes, i en periode på 6 timer før og indtil 6 timer efter sportsbegivenheden. Generel karantæne meddeles for et bestemt tidsrum på op til 2 år.

Efter forslaget skal kontrollører/sportsklubber modtage oplysninger fra politiet om, hvem der er meddelt karantæne, og hvordan de pågældende personer ser ud – dvs. navn og foto, jf. § 4. Dette vil efter Justitsministeriets opfattelse indebære indirekte videregivelse af oplysninger om, at den pågældende er sigtet eller dømt for et strafbart forhold, da dette er en forudsætning for, at en person kan meddeles karantæne.

Der er således tale om videregivelse af *følsomme* oplysninger, som er omfattet af persondatalovens § 8.

De kontrollører, som skal modtage de omhandlede oplysninger, skal være autoriseret af politiet, og de har tavshedspligt med hensyn til de oplysninger, de har modtaget. Justitsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler på området.

2. Lovforslaget rejser efter Datatilsynets opfattelse væsentlige spørgsmål i forhold til såvel persondatalovens bestemmelser som databeskyttelsesdirektivet.

Tilsynet har noteret sig, at Justitsministeriet har forholdt sig til en række af disse spørgsmål i lovforslagets bemærkninger. Ministeriet har redegjort for, i hvilket omfang persondatalovens regler fraviges med hensyn til de foreslåede bestemmelser om politiets videregivelse af oplysninger om karantæner til kontrollørerne og disses behandling af de modtagne oplysninger.

Det angivne formål med lovforslaget – at forebygge uroligheder blandt publikum og øge sikkerheden – er naturligvis sagligt og anerkendelsesværdigt.

Med lovforslaget påtænkes der imidlertid skabt adgang til videregivelse af følsomme oplysninger alene på grundlag af en sigtelse. Denne videregivelse af oplysninger finder sted uden samtykke, og oplysningerne vil blive givet til en større, noget diffus og skiftende kreds af private aktører uden en professionel baggrund med hensyn til håndtering af følsomme personoplysninger.

Efter Datatilsynets opfattelse vil en sådan spredning af oplysninger om sigtelser og formodede strafbare forhold til en bred kreds af personer indebære en øget risiko for, at de pågældende følsomme oplysninger behandles i strid med persondataloven.

Hertil kommer, at det – i og med der kan videregives oplysninger alene på sigtelses-niveau – må forventes at forekomme, at en meddelt karantæne på et senere tidspunkt skal ophæves. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis sigtelsen frafaldes, eller der sker frifindelse.

Forslaget lægger efter Datatilsynets opfattelse op til en videregivelse af følsomme personoplysninger – og efterfølgende behandling af disse hos private aktører – uden nogen sikkerhed for, at dette vil være egnet til at opnå det formål, der forfølges med forslaget.

Datatilsynet må på denne baggrund stille sig tvivlende overfor, om der er den fornødne proportionalitet mellem videregivelsen af følsomme personoplysninger og opfyldelsen af de formål, der er beskrevet i forslaget.

Under henvisning til grundlæggende databeskyttelsesretlige principper om proportionalitet og nødvendighed samt sikring af, at de behandlede oplysninger er retvisende, finder Datatilsynet derfor, at forslaget i sin nuværende form giver anledning til *betænkeligheder* i forhold til beskyttelsen af de registreredes personers privatliv.

På denne baggrund er det Datatilsynets sammenfattende vurdering, at lovforslaget kun bør gennemføres, hvis vægtige samfundsmæssige hensyn taler herfor. Som påpeget ovenfor finder Datatilsynet, at navnlig spørgsmålet om indgrebets proportionalitet i forhold til de registrerede personer bør give anledning til særlig overvejelse.

Efter Datatilsynets opfattelse må det selvsagt bero på en politisk vurdering, om de samfundsmæssige hensyn, som lovforslaget tilsigter at varetage, har en sådan helt særlig karakter, at dette skal gennemføres i sin nuværende form.

3. Ifølge lovforslaget (s. 41, til § 4) vil der blive etableret et personregister over personer, der udgør en fare for den offentlige orden og sikkerhed. Der vil være tale om et landsdækkende register, som skal bruges internt i alle politikredsene. Registeret skal understøtte efterforskningen, indgå som led i det internationale politisamarbejde, og det skal bl.a. kunne danne grundlag for meddelelse af generelle karantæner.

Der fremgår ikke nærmere om, efter hvilke kriterier personer, der vurderes at udgøre en fare for den offentlige orden og sikkerhed, kan optages i det påtænkte nye register. Der fremgår heller ikke nærmere om sletning eller mulighederne for de registreredes indsigt i det påtænkte register.

Det fremgår imidlertid af de almindelige bemærkninger, at lovforslaget alene indebærer en fravigelse af persondatalovens regulering for så vidt angår politiets *videregivelse af oplysninger om karantæne og den efterfølgende behandling* af disse oplysninger hos kontrollørerne.

Datatilsynet går således ud fra, at politiets registreringer i det påtænkte register vil ske i overensstemmelse med bestemmelsen i persondatalovens § 8, stk. 1, samt de grundlæggende principper i persondatalovens § 5. Med hensyn til sletning og adgangen til indsigt skal Datatilsynet henvise til, at regler herom er fastsat i bekendtgørelse om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister (Kriminalregisteret), der også omfatter en efterforskningsdel. Heri findes bl.a. bestemmelser om indhold og sletning af oplysninger samt bestemmelser om de registrerede personers adgang til oplysninger om sig selv.

Af hensyn til overskueligheden og dermed også Datatilsynets mulighed for at føre tilsyn efter persondataloven, vil tilsynet finde det hensigtsmæssigt, at forholdet til reglerne vedrørende Kriminalregisteret afklares for så vidt angår et sådant nyt efterforskningsregister.

Med venlig hilsen

Henrik Waaben
Formand for Datarådet

Janni Christoffersen
Direktør

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

INSTITUT FOR
MENNESKERETTIGHEDER

STRANDGADE 56 · 1401 KØBENHAVN K
TLF. 32 69 88 88
FAX 32 69 88 00
CENTER@HUMANRIGHTS.DK
WWW.MENNESKERET.DK
WWW.HUMANRIGHTS.DK

DATE 6/9/2007

J.NR.

540.30/16196

Vedr. forslag til lov om sikkerhed ved bestemte sportsbegivenheder

Med brev af 3. juli 2007 fremsendte Justitsministeriet ovennævnte med anmodning om eventuelle bemærkninger fra Institut for Menneskerettigheder.

Med beklagelig forsinkelse fremsendes vedlagt Institutts bemærkninger, i form af et notat.

Med venlig hilsen

Morten Kjærum
Direktør

Notat
vedrørende udkast til
Forslag til lov om sikkerhed ved bestemte
sportsbegivenheder

1. Baggrund

Institut for Menneskerettigheder har med Justitsministeriets brev af 3. juli 2007 modtaget Forslag om lov om sikkerhed ved bestemte sportsbegivenheder i høring.

Bemærkningerne i det følgende knytter sig til lovforslagets anvendelsesområde, kravene til de foreslåede indgrebsmuligheder samt brugen af autoriserede kontrol-lører i forbindelse med håndhævelse af karantæneordningen.

2. Vurderingsgrundlag

Meddelelse af karantæne må anses som et indgreb i bevægelsesfriheden. I instituttets vurderingsgrundlag indgår derfor Den Europæiske Menneskerettigheds-konventions (EMRK) tillægsprotokol 4, artikel 2, hvoraf det fremgår at:

“Stk. 1. Enhver, der lovligt befinder sig på en stats område, skal inden for dette have ret til at færdes frit og til frit at vælge sit opholdssted.

[...]

Stk. 3. Udøvelsen af disse rettigheder skal ikke være underkastet andre begrænsninger end sådanne, som er i overensstemmelse med loven, og som er nødvendige i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed eller den offentlige tryghed, for at opretholde den offentlige orden, for at forebygge forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder.

Stk. 4. De i stk. 1 nævnte rettigheder kan endvidere inden for særlige områder underkastes restriktioner, som er indført ved lov, og som i et demokratisk samfund tjener almenvellet.”

Ved vurderingen af lovforslaget inddrager Institutttet tillige den menneskeretlige privatlivsbeskyttelse, således som den er udtrykt i EMRK art. 8, og udmøntet i Europarådets Konvention om Persondatabeskyttelse.

Art. 8 indeholder beskyttelse af den enkelte borgers privatliv, herunder beskyttelse af personoplysninger, og har følgende ordlyd:

“Stk. 1. Enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance.

Indgreb i denne beskyttede sfære kan alene iværksættes, hvis betingelserne i bestemmelsens stk. 2 er opfyldt, som fastslår:

“Stk. 2. Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder.”

Undersøgelsen af, om nødvendighedskravet i stk. 2 er opfyldt, skal suppleres af en proportionalitetsvurdering. Denne vurdering skal skabe sikkerhed for, at indgreb foretages med et middel, der må anses for proportionalt i forhold til målet, dvs. at midlet skal stå i et rimeligt forhold til det angivne mål og være det mindst indgribende i sammenligning med mere indgribende alternativer. Derudover følger det af proportionalitetskravet, at begrundelsen for indgrebet skal være relevant og dækkende.

Persondataskyttelseskonventionen (ETS No. 108) indeholder i art. 6 en begrænsning i adgangen til at videregive personoplysninger om strafbare forhold. Den lyder:

“Art 6. Personal data revealing racial origin, political opinions or religious or other beliefs, as well as personal data concerning health or sexual life, may not be processed automatically unless domestic law provides appropriate safeguards. The same shall apply to personal data relating to criminal convictions.”

Borgerens ret til beskyttelse af personoplysninger om strafbare forhold er også omfattet af EUs Persondatadirektiv (95/46/EF), som i art. 8, stk. 5 fastslår:

“Stk. 5. Behandling af oplysninger om lovovertrædelser, straffedomme eller sikkerhedsforanstaltninger må kun foretages under kontrol af en offentlig myndighed, eller hvis der gælder tilstrækkelige, specifikke garantier i medfør af den nationale lovgivning med forbehold af de undtagelser, som medlemsstaten kan fastsætte på grundlag af nationale lovbestemmelser, hvorefter der gives tilstrækkelige, specifikke garantier. Et fuldstændigt register over straffedomme må dog kun føres under kontrol af en offentlig myndighed.

Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om, at behandling af oplysninger vedrørende administrative sanktioner eller civile retssager ligeledes skal foretages under en offentlig myndigheds kontrol.”

I vurderingsgrundlaget indgår endvidere retssikkerhedsmæssige overvejelser, der knytter sig til inddragelse af private aktører i opgaven med at håndhæve karantæne, der er pålagt af politiet. Disse overvejelser er funderet i princippet om, at de former for myndighedsudøvelse, der forudsætter eller muliggør magtanvendelse, i en retsstat er et prerogativ for staten, og at disse opgaver ikke kan overdrages til private.

3. Instituttets vurdering

3.1. Meddelelse af karantæne

Forslaget indeholder i § 2 adgang for politiet til at meddele en person generel karantæne, hvis en person er sigtet for en strafbar handling i forbindelse med en bestemt sportsbegivenhed, og der er grund til at tro, at den pågældende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger inden for karantæneområdet.

Et sådant indgreb i en borgers bevægelsesfrihed kan i medfør af EMRK's protokol 4, art. 2, anses for retfærdiggjort, såfremt indgrebet opfylder de krav, som er angivet i bestemmelsens stk. 3 og omfatter et lovligt formål, lovgrundlag og nødvendighed.

Kravet om lovligt formål er i lyset af angivelsen i lovforslagets § 1 af forebyggelse af forbrydelser og opretholdelse af den offentlige orden som forslagets udtrykkelige formål utvivlsomt opfyldt.

Derimod finder Instituttet anledning til at fremhæve konventionens hjemmelskrav. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis viser generelt, at den nationale lovgivning skal opfylde visse kvalitative krav, herunder at retstilstanden skal være forudsigelig, og at reglerne skal være tilstrækkeligt klare og præcise. Hjemmelskravet betyder derfor ikke bare en lovhjemmel, men også lov kvalitet: borgeren skal have mulighed for at overskue og forudsige konsekvenserne af reglernes anvendelse og beskyttes mod vilkårlige indgreb, også i retten til bevægelsesfrihed.

På denne baggrund er det Instituttets vurdering - i lighed med arbejdsgruppen, men i modsætning til Justitsministeriet - at anvendelsen af karantæne bør begrænses ved en udtømmende opregning af de lovovertrædelser, som kan begrunde politiets meddelelse af karantæne. Herved opfyldes bedst konventionens krav til kvaliteten af hjemlen, ligesom det har som positiv konsekvens, at det er tydeligt for borgeren, hvilken type lovovertrædelser, der kan udløse karantæne.

For at opfylde konventionens krav om gennemsigtighed i lovgrundlaget og forudsigelighed om dets konsekvenser for borgerne, er det efter instituttets opfattelse nødvendigt at opregne de lovovertrædelser, der kan give anledning til meddelelse af karantæne, i en udtømmende liste i selve lovteksten.

3.2. Indgrebsbetingelser

Lovforslaget indeholder i bemærkningerne en understregning af, at betingelsen for at meddele karantæne er, at der er grund til at tro, at vedkommende vil foretage nye strafbare handlinger under bestemte sportsbegivenheder, og at karantænen er *nødvendig* for at opretholde ro og orden ved sportsbegivenheden.

Instituttet efterlyser dog en nærmere afgrænsning af, hvilke forbrydelser og handlinger, der indgår i vurderingen af nødvendighed, herunder om der vil være sammenfald mellem disse og dem, der er omfattet af § 2, nr. 1. Instituttet finder tillige, at det vil være bedst stemmende med konventionens hjemmelskrav, at nødvendighedskravet fremgår af selve ordlyden af § 2 som en supplerende betingelse for at meddele karantæne.

I tilknytning hertil finder instituttet anledning til at påpege, at det i lyset af kravene til lovkvaliteten og til retssikkerheden for borgeren er problematisk, at politiet kan meddele karantæne til en person, der angiveligt har fornærmet den politibetjent, der meddeler karantænen. Den pågældende betjent vil næppe fremstå som upartisk i en sag om påståede fornærmelige ytringer mod sig selv. Instituttet vil derfor anbefale, at politiets mulighed for at meddele karantæne ikke omfatter sager af en karakter, der er omfattet af Straffelovens § 121 (fornærmelig tiltale af personer, som det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste).

Det er instituttets vurdering, at det vil være bedst stemmende med hjemmelskravet, at betingelsen om, at karantæne er nødvendiggjort af hensyn til opretholdelsen af ro og orden, fremstår som et udtrykkeligt nødvendighedskrav i lovtaktsen.

Instituttet anbefaler i tilknytning hertil, at fornærmelig tiltale af personer i offentlig tjeneste ikke medtages på listen, da politiets håndtering af sager, der angår dets egen aktivitet, kan give anledning til retssikkerhedsmæssige problemer, herunder tilliden til partens upartiskhed.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at karantæne meddeles af politiet, og at meddelelsen anses som en forvaltningsretlig afgørelse med de dertil hørende retsgarantier og klageadgang.

Instituttet bemærker, at det ikke er en betingelse, at det strafbare forhold skal være fastslået ved dom, men at det efter lovforslagets § 2 stk. 1 nr. 1, er tilstrækkeligt, at der kun er rejst sigtelse for forholdet.

I forhold til de øvrige muligheder i dansk ret for at bortvise personer fra bestemte områder eller forbyde deres ophold dér, er det instituttets opfattelse, at indgrebet i bevægelsesfriheden er højere i intensitet end i de i bemærkningerne angiveligt sammenlignelige tilfælde, bl.a. i Restaurationslovens § 31, stk. 2 (forbud mod at

opholde sig i restauration). Årsagen hertil er, at karantæne af generel karakter kan omfatte hele landet og kan vare i 2 år.

Indskrænkningen af bevægelsesfriheden foretages ud fra en formodning om, at den sigtede vil foretage nye handlinger, der skaber uro mv. ved sportsbegivenheder. Instituttet vil gerne gøre opmærksom på, at det for den sigtede, men ikke dømte, kan fremstå som om, meddelelse af karantæne har karakter af en sanktion, selvom skyldsspørgsmålet ikke er endeligt fastslået ved dom.

Instituttet er opmærksomt på, at Restaurationsloven § 31, stk. 2 efter praksis fortolkes således, at det ikke er en forudsætning, at der foreligger dom om strafbart forhold. Også normalpolitivedtægten § 6, stk. 2, giver politiet hjemmel til at pålægge en person at fjerne sig, men dog ikke til at forbyde, at han i fremtiden indfinder sig der igen.

Politiet har således under visse omstændigheder disse hjemmelsmuligheder for at udstede påbud, dog under noget snævrere betingelser end det foreliggende lovforslag.

Instituttet ønsker derfor at påpege, at disse hjemmelsgrundlag ikke i sig selv nødvendigvis legitimerer en meddelelse om karantæne ved sportsbegivenheder efter de menneskeretlige forpligtelser, især da meddelelse om generel karantæne er af mere indgribende karakter i bevægelsesfriheden, og at den meddeles uden forudgående advarsler.

I *Landvreugd v. The Netherlands af 4. juni 2002 § 72*, fandtes det proportionalt i en 4 mod 3 afgørelse, at klager fik meddelt et 14-dages opholdsforbud i et bestemt område, men Domstolen lagde i sin begrundelse vægt på, at den pågældende havde overtrådt flere kortere påbud og advarsler.

En procedure om advarsler ses ikke at foreligge i det nuværende lovforslag, hvorfor det forhold, at sigtede, men ikke dømte kan risikere at få meddelt karantæne, kan risikere at komme i konflikt med kravet om proportionalitet, idet proportionalitetskravet for denne gruppe må antages at være mere strengt på grund af princippet om formodning af uskyld, indtil det modsatte er bevist.

Instituttet finder anledning til i den sammenhæng at understrege, at der i konkrete tilfælde af meddelelse af karantæne altid skal foretages en vurdering af, om karantænen er nødvendig og proportional i den specifikke situation.

3.3. Håndhævelse af karantæne ved brug af kontrollører

Det fremgår af lovforslagets § 4, at politiet kan videregive oplysninger til autoriserede kontrollører om personer, der er meddelt karantæne.

Det fremgår imidlertid ikke af lovbemærkningerne (udover tavshedspligt og anvendelsen af Persondataloven), hvordan oplysningerne skal opbevares, herunder hvorvidt der vil blive foretaget sletning af oplysningerne om en sigtet person, når sigtelsen ikke fører til domfældelse, eller hvis Rigspolitiet jf. Retsplejelovens § 109, stk. 1, ved klage finder, at politiets påbud ikke er berettiget.

Politiets registrering og opbevaring af oplysninger om en person vil udgøre et indgreb i retten til privatliv jf. EMRK art. 8, som dog kan retfærdiggøres efter art. 8, stk. 2.

Principperne vedrørende opbevaring af data er behandlet i den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse i *Segerstedt-Wiberg og Andre mod Sverige*, dom af 6. juni 2006, pr. 90; et modsat resultat nås dog i *Murray mod Storbritannien*, dom af 28. oktober pr. 94).

I lyset heraf og henset til den begrænsede adgang til at behandle oplysninger om strafbare forhold i såvel persondatakonventionen som EU-direktivet, finder instituttet, at et krav om sletning af oplysninger, som viser sig at være uberettiget opbevaret eller behandlet, bør fremgå af lovtæksten eller bemærkningerne for at være bedre i overensstemmelse med art. 8. Kriterierne for opbevaring af oplysningerne må efter Instituttets opfattelse bero på arten af den påståede forbrydelse og alderen af de indhentede oplysninger, hvilket i det konkrete tilfælde tilsiger en øvre tidsmæssig grænse for opbevarelsen.

Instituttet finder, at et krav om sletning af oplysninger om strafbare forhold, hvor sigtelsen ikke fører til dom, eller påbudet viser sig ikke at være berettiget, bør fremgå af lovtæksten.

Brugen af private aktører til at håndhæve en karantæne, der er besluttet af politiet, rejser efter instituttets opfattelse en række spørgsmål af principiel karakter. Afgørende for ordningens forenelighed med retssikkerhedshensyn og de principper, der gælder for magtudøvelse i en retsstat, er, at de autoriserede kontrollører i praksis alene foretager kontrolcheck af navne i forbindelse med indgang til eller under ophold på stedet for sportsbegivenheden.

Enhver form for magtanvendelse, herunder undersøgelse af lommer, tasker og andet uden samtykke fra den undersøgte, kan således ikke anses som i overensstemmelse med det prærogativ, som staten opretholder med hensyn til magtudøvelse.

Det er instituttets opfattelse, at der skal ske grundig orientering af de autoriserede kontrollerer herom, ligesom et effektivt samarbejde mellem politi og kontrollører vil være nødvendigt for hurtigt at kunne tilvejebringe politibistand, hvis magtanvendelse viser sig nødvendig.

Retssikkerhedsmæssige hensyn og princippet om statens eneret til magtanvendelse gør det påkrævet, at de autoriserede kontrollører instrueres grundigt i dette princip, og at der etableres et effektivt samarbejde med politiet.

4. Ligebehandlingsmæssige konsekvenser

Instituttet finder det positivt, at lovbemærkningerne til forslaget fremhæver racistiske ytringer, jfr. Straffelovens § 266 b, som en strafbar handling, der vil kunne udløse meddelelse af karantæne fra bestemte sportsbegivenheder. Herved understreges alvorligheden af racistiske ytringer både for de berørte personer og samfundet generelt, hvilket derudover antageligt også kan medvirke præventivt til at forhindre forbrydelser motiveret af had på grund af en persons race eller etnicitet under sportsbegivenheder.

I forbindelse med håndhævelsen af karantæneordningen er der efter instituttets opfattelse grund til at være opmærksom på fænomenet etnisk profilering (*ethnic profiling*). Det kan således ikke udelukkes, at der i forbindelse med politiets og de autoriserede kontrollørers indsats sættes særligt fokus på personer med anden etnisk baggrund end dansk.

Instituttet ønsker derfor at henlede opmærksomheden på en rapport om Ethnic Profiling udarbejdet af EU's Netværk af Uafhængige Ekspertter, hvor erfaringer med fænomenet fra forskellige EU-lande er sammenstillet.¹

I rapporten foreslår ekspertnetværket, at "ethnic profiling" defineres som: "en praksis, der har til formål at klassificere individer i forhold til deres race eller etniske oprindelse, eller deres religion eller nationale oprindelse, og på systematisk vis, uanset om det er ved hjælp af automatiske anordninger, at behandle disse individer på basis af en sådan klassifikation".

Anvendelsen af begrebet "ethnic profiling" begrundes i antagelsen om en statistisk kontrollerbar overrepræsentation af en given adfærd i en af de nævnte grupper. "Ethnic profiling" kan have et legitimt formål, idet etnisk profilering f.eks. kan anvendes til at kontrollere, om der foretages direkte eller indirekte diskrimination mod en bestemt gruppe, eller om der søges sikret en mangfoldig arbejdsstyrke. Etnisk profilering kan dog også anvendes med illegitimt formål, nemlig i forhold til at forskelsbehandle en bestemt etnisk gruppe. Anvendelsen af "race-mæssige" eller etniske karakteristika, som systematisk sættes i forbindelse med en bestemt forbrydelse, og som danner grundlag for politi- og efterforskningsmæssige beslutninger og indsatser, vil fx være diskriminerende efter den forelåede begrebsfastlæggelse.

¹ EU Network of Independent Experts in Fundamental Rights, Opinion 4. Ethnic profiling. December 2006. Reference: CFR-CDF.Opinion4-2006; tilgængelig på: http://ec.europa.eu/justice_home/cfr_cdf/doc/avis/2006_4_en.pdf

Risikoen for etnisk profilering med et illegitimt formål kan efter instituttets opfattelse reduceres ved, at der stilles særlige krav til undervisning af kontrollører, herunder at undervisning i ikke-diskrimination indgår i autorisationskravene, og at det indarbejdes i uddannelsen af politiet.

Instituttet finder det positivt, at forslaget kan medvirke til at forhindre racistiske ytringer under sportsbegivenheder og dermed indirekte til at forebygge hadforbrydelser.

I forhold til håndhævelsen af karantæneordningen finder Instituttet anledning til at henlede opmærksomheden på risikoen for at udøve etnisk profilering og opfordrer til, at undervisning i fænomenet inddrages i uddannelsen af politi og kontrollører.

5. Sammenfatning

For at opfylde konventionens krav om gennemsigtighed i lovgrundlaget og forudsigelighed om dets konsekvenser for borgerne, er det efter instituttets opfattelse nødvendigt at opregne de lovovertrædelser, der kan give anledning til meddelelse af karantæne, i en udtømmende liste i selve lovteksten.

Det er instituttets vurdering, at det vil være bedst stemmende med hjemmelskravet, at betingelsen om, at karantæne er nødvendiggjort af hensyn opretholdelsen af ro og orden, fremstår som et udtrykkeligt nødvendighedskrav i lovteksten.

Instituttet anbefaler i tilknytning hertil, at fornærmelig tiltale af personer i offentlig tjeneste ikke medtages på listen, da politiets håndtering af sager, der angår dets egen aktivitet, kan give anledning til retssikkerhedsmæssige problemer, herunder tilliden til partens upartiskhed.

Proportionalitetskravet ved meddelelse af karantæne til sigtede, men ikke dømte, må antages at være mere strengt på grund af princippet om formodning af uskyld, især da en procedure om advarsler ikke ses at foreligge i det nuværende lovforslag.

Instituttet finder anledning til at understrege, at der i konkrete tilfælde af meddelelse af karantæne altid skal foretages en vurdering af, om karantænen er nødvendig og proportional i den specifikke situation.

Instituttet finder endvidere, at et krav om sletning af oplysninger om strafbare forhold, hvor sigtelsen ikke fører til dom eller påbudet viser sig ikke at være berettiget, bør fremgå af lovteksten.

Retssikkerhedsmæssige hensyn og princippet om statens eneret til magtanvendelse gør det påkrævet, at de autoriserede kontrollører instrueres grundigt i dette princip. Instituttet anbefaler hertil, at der etableres et effektivt samarbejde med politiet.

For så vidt angår ligebehandlingsmæssige konsekvenser, finder instituttet det positivt, at forslaget kan medvirke til at forhindre racistiske ytringer under sportsbegivenheder og forebygge hadforbrydelser.

I forhold til håndhævelsen af karantæneordningen finder Instituttet anledning til at henlede opmærksomheden på risikoen for at udøve etnisk profilering og opfordrer til, at undervisning i fænomenet inddrages i uddannelsen af politi og kontrollører.

Institut for Menneskerettigheder, 5. september 2007/Birgitte Kofod Olsen og Christoffer Badse.

Justitsministeriet

Vedr. Forslag til Lov om sikkerhed ved bestemte sportsbegivenheder, Journal nr. 2005-965-0043:

Retssikkerhedsfonden skal indledningsvis udtale, at lovforslagets bemærkninger på ingen måde sandsynliggør behovet for en lovgivning som den foreslåede.

Tværtimod fremgår det af bemærkningerne, at situationen endnu ikke er sådan at lovgivningen har vist sig nødvendig. Der er tale om lovgivning på et nyt område hvor lovgiver eller administration ingen erfaringer har. Og hvor klarhed i lovgivningen derfor er særlig nødvendig. Som det vil fremgå af de følgende bemærkninger savnes en sådan klarhed på væsentlige områder.

Norge har ingen lovgivning af denne karakter. Sverige har haft en lovgivning i ca. to år, men der er intet oplyst om de svenske erfaringer.

På denne baggrund finder Retssikkerhedsfonden at måtte anbefale, at der ikke fremsættes et lovforslag af denne karakter, eller at udkastet i al fald før videre gøres til genstand for en grundigere lovforberedende behandling.

Retssikkerhedsfonden har i øvrigt følgende konkrete indvendinger og bemærkninger, som også understreger baggrunden for den lige fremsatte anbefaling:

- 1) Lovforslaget vedrører sikkerheden i forbindelse med "bestemte sportsbegivenheder". Loven overlader det i § 1, stk. 2, til justitsministeren at fastsætte, hvilke sportsbegivenheder der er omfattet af loven. Eftersom en stillingtagen til lovens indhold må forudsætte, at man kender dens anvendelsesområde, er dette ikke tilfredsstillende. Retssikkerhedsfonden foreslår derfor, at § 1 ændres, således at anvendelsesområdet kommer til at fremgå af loven.
- 2) Sprogligt er udtrykket endvidere egnet til at skabe misforståelser. § 2, stk. 1, nr. 1, benytter udtrykket og henviser givet derved underforstået til § 1, stk. 2. Det er imidlertid ikke den naturlige læsemåde af § 2, stk. 1, nr. 1. Retssikkerhedsfonden foreslår derfor, at "bestemte sportsbegivenheder" ændres til "sportsbegivenheder" i lovens titel og i § 1, stk. 1, og at udtrykket i

Nybrogade 8
1203 København K
Ma. 10-14, ti. og to. 12-15

Tlf.: 33 15 30 70
Fax.: 33 15 30 61
Mail og hjemmeside:
post@retssikkerheds-fonden.dk
www.retssikkerheds-fonden.dk

Dato: 26.07.2007

Navn: IS

Side 1 af 3

Fondens bestyrelse:

Prof. em. dr.jur. (formand),
Ole Espersen ●
Prof. Vagn Greve ●
Advokat, Christian Harlang ●
Landsdommer, Holger Kallehauge ●
Cand.mag., lic.jur. Preben Wilhjelm ●

Medlemmer af Forum for retssikkerhed:

Prof., Lennart Lyng Andersen ●
Tidl. direktør for Folketinget,
Ole Stig Andersen ●
Prof. dr.jur., Flemming Balvig ●
Landsdommer,
Hans Henrik Brydensholt ●
Adjunkt, Jonas Christoffersen ●
Advokat, Bjørn Elmquist ●
Fængselsinspektør, H. J. Engbo ●
Prof. em. dr.jur. (formand),
Ole Espersen ●
Seniorrådgiver, Jørgen Estrup ●
Prof., Vagn Greve ●
Prof. dr.jur., Jens Vedsted Hansen ●
Advokat, Christian Harlang ●
Prof. dr.phil., Hans Hertel ●
Biskop, Kjeld Holm ●
Prof. dr.med., Niels Høiby ●
Advokat, Thorkild Høyer ●
Dr.med., Torben Ishøj ●
Prof., Claus Haagen Jensen ●
Landsdommer, Holger Kallehauge ●
Tidl. højesteretsdommer, Hans Kardel ●
Prof., Ole Krarup ●
Tidl. byretspræsident, Claus Larsen ●
Advokat, Helle Lokdam ●
Prof. dr.phil., Anker Brink Lund ●
Prof., Brian Patrick McGuire ●
Prof. dr.jur., Peter Pagh ●
Cand.jur., Ulrich Horst Petersen ●
Tidl. højesteretspræsident,
Niels Pontoppidan ●
Seniorkonsulent, cand.jur.,
Lars Adam Rehof ●
Overlæge, Bente Rich ●
Juridisk konsulent, cand.jur.,
Therese Rytter ●
Statsautoriseret revisor,
Lars Skovgaard-Sørensen ●
Prof., Eva Smith ●
Advokat, Sune Skadegaard Thorsen ●
Advokat, Tyge Trier ●
Prof., Per Ole Tråskmann ●
Cand.mag., lic.jur. Preben Wilhjelm ●
Specialkonsulent,
Mandana Zarrehparvar ●

Fondens formål:

Retssikkerhedsfonden er almenyttig. Dens formål er at fremme viden om samt forståelse og respekt for retsstatsprincippernes betydning for den demokratiske stat. Dette skal ske blandt andet ved at støtte og inspirere til forskning og formidling, afholdelse af seminarer m.v.

Der er i fondens regi etableret et "Forum for retssikkerhed", hvori der udveksles erfaringer vedrørende udviklinger inden for aktuelle retssikkerhedsområder.

Der søges tilrettelagt en indsats på forskellige områder blandt andet ved udarbejdelse af beskrivelser af udviklingen og diskussioner om dens mulige implikationer for væsentlige retssikkerheds-spørgsmål. Såvel Forum for retssikkerhed som Retssikkerhedsfonden kan tage aktuelle emner op med politikere og myndigheder.

ovrigt ændres til "de af loven omfattede sportsbegivenheder" eller et tilsvarende udtryk.

3) Det er uklart, om "det område, som karantænen vil omfatte" i § 2, stk. 1, nr. 2, vedrører sportsarten eller det geografiske område.

4) Det er dermed også uklart, om karantænen f.eks. omfatter en bestemt fodboldbane, alle fodboldbaner i landet eller sågar alle fodboldbaner i verden

5) Det er ligeledes sprogligt uklart, hvad udtrykket "et område på indtil 500 meter" omfatter i § 2, stk. 2. Det kan læses som omfattende alt inden for denne afstand. Det kan også læses således, at politiet angiver en konkret grænse. Hvad enten der er tale om den ene eller den anden forståelse, bør det fremgå, at den pågældende har lov til at opholde sig i sin egen bolig og vende tilbage til sin egen bolig, selv om dette sker i det pågældende tidsrum. En zone på ½ km uden om et fodboldstadion i en provinsby dækker en stor del af boligerne i mange provinsbyer, og hvis byens fodboldstadion ligger inden for 500 m fra jernbane- eller rutebilstationer eller fra en hovedtrafikåre, vil en karantæne i 12 timer, hver gang der er en fodboldkamp, være et meget stort indgreb i borgernes bevægelsesfrihed.

6) Det er helt uantageligt, at sådanne indgreb kan støttes på enhver sigtelse, herunder sigtelser som ikke engang fører til, at der rejses tiltale. § 2, stk. 1, nr. 1, "sigtet" bør derfor ændres til "dømmes".

7) Der kan meget vel tænkes tilfælde, hvor det er ønskeligt, at politiet kan anvende en midlertidig karantæne over for personer, der sigtes i forbindelse med aktuelle optøjer. Men der ses ikke nogen grund til, at en sådan skal kunne være længere end f.eks. 14 dage.

8) Kriteriet "grund til at tro" forekommer alt for vagt.

9) Karantænen kan selvsagt efterprøves af domstolene efter de almindelige regler om domstolens kontrol med forvaltningen. Det er dog Retssikkerhedsfondens opfattelse, at forbud af denne art bør kunne kræves indbragt for domstolene af anklagemyndigheden, således at det ikke er nødvendigt for den karantæneramte selv at anlægge sag.

10) Ved § 7, stk. 2, hjemles der strafforhøjelse under "skærpende omstændigheder". Det almindeligt anvendte udtryk i nyere lovgivning er "særligt skærpende omstændigheder", jfr. Straffelovrådets bet. 1424/2002 s. 202 f.

Nybrogade 8
1203 København K
Ma. 10-14, ti. og to. 12-15

Tlf.: 33 15 30 70
Fax.: 33 15 30 61
Mail og hjemmeside:
post@retssikkerheds-fonden.dk
www.retssikkerheds-fonden.dk

Dato: 26.07.2007
Navn: IS
Side 2 af 3

Fondens bestyrelse:

Prof. em. dr.jur. (formand),
Ole Espersen ●
Prof. Vagn Greve ●
Advokat, Christian Harlang ●
Landsdommer, Holger Kallehauge ●
Cand.mag., lic.jur. Preben Wilhjelmsen ●

*Medlemmer af Forum for
retssikkerhed:*

Prof., Lennart Lyng Andersen ●
Tidl. direktør for Folketinget,
Ole Stig Andersen ●
Prof. dr.jur., Flemming Balvig ●
Landsdommer,
Hans Henrik Brydensholt ●
Adjunkt, Jonas Christoffersen ●
Advokat, Bjørn Elmquist ●
Fængselsinspektør, H. J. Engbo ●
Prof. em. dr.jur. (formand),
Ole Espersen ●
Seniorrådgiver, Jørgen Estrup ●
Prof., Vagn Greve ●
Prof. dr.jur., Jens Vedsted Hansen ●
Advokat, Christian Harlang ●
Prof. dr.phil., Hans Hertel ●
Biskop, Kjeld Holm ●
Prof. dr.med., Niels Højby ●
Advokat, Thorkild Høyer ●
Dr.med., Torben Ishøj ●
Prof., Claus Haagen Jensen ●
Landsdommer, Holger Kallehauge ●
Tidl. højesteretsdommer, Hans Kardedal ●
Prof., Ole Krarup ●
Tidl. byretspræsident, Claus Larsen ●
Advokat, Helle Lokdam ●
Prof. dr.phil., Anker Brink Lund ●
Prof., Brian Patrick McGuire ●
Prof. dr.jur., Peter Pagh ●
Cand.jur., Ulrich Horst Petersen ●
Tidl. højesteretspræsident,
Niels Pontoppidan ●
Seniorkonsulent, cand.jur.,
Lars Adam Rehof ●
Overlæge, Bente Rich ●
Juridisk konsulent, cand.jur.,
Therese Rytter ●
Statsautoriseret revisor,
Lars Skovgaard-Sørensen ●
Prof., Eva Smith ●
Advokat, Sune Skadegaard Thorsen ●
Advokat, Tyge Trier ●
Prof., Per Ole Tråskmann ●
Cand.mag., lic.jur. Preben Wilhjelmsen ●
Specialkonsulent,
Mandana Zarrehparvar ●

Fondens formål:

Retssikkerhedsfonden er almennyttig. Dens formål er at fremme viden om samt forståelse og respekt for retsstatsprincippernes betydning for den demokratiske stat. Dette skal ske blandt andet ved at støtte og inspirere til forskning og formidling, afholdelse af seminarer m.v.

Der er i fondens regi etableret et "Forum for retssikkerhed", hvori der udveksles erfaringer vedrørende udviklinger inden for aktuelle retssikkerhedsområder.

Der søges tilrettelagt en indsats på forskellige områder blandt andet ved udarbejdelse af beskrivelser af udviklingen og diskussioner om dens mulige implikationer for væsentlige retssikkerhedsspørgsmål. Såvel Forum for retssikkerhed som Retssikkerhedsfonden kan tage aktuelle emner op med politikere og myndigheder.

11) Retssikkerhedsfonden tilslutter sig mindretalsudtalelsen i nævnte betænkning s. 208, hvorefter gentagelse ikke skal kunne begrunde strafforhøjelse.

12) Der ses ingen grund til at fravige den generelle og velbegrundede regel i straffelovens § 21, hvorefter der ikke kan straffes for forsøg på bødedelikter. I denne forbindelse kan også anføres, at hele karantænesystemet i denne lov netop udvider det almindelige forsøgsområde meget gennem kriminaliseringer af handlinger, som ellers ville være forsøgshandlinger, men hvor det i praksis ville kunne være yderst vanskeligt at bevise det, at betingelserne i § 21 for forsøgsstraf var til stede.

Med venlig hilsen

Retssikkerhedsfonden

Nybrogade 8
1203 København K
Ma. 10-14, ti. og to. 12-15

Tlf.: 33 15 30 70
Fax.: 33 15 30 61
Mail og hjemmeside:
post@retssikkerheds-fonden.dk
www.retssikkerheds-fonden.dk

Dato: 26.07.2007
Navn: IS
Side 3 af 3

Fondens bestyrelse:

Prof. em. dr.jur. (formand),
Ole Espersen •
Prof. Vagn Greve •
Advokat, Christian Harlang •
Landsdommer, Holger Kallehauge •
Cand.mag., lic.jur. Preben Wilhjelm •

*Medlemmer af Forum for
retssikkerhed:*

Prof., Lennart Lyng Andersen •
Tidl. direktør for Folketinget,
Ole Stig Andersen •
Prof. dr.jur., Flemming Balvig •
Landsdommer,
Hans Henrik Brydensholt •
Adjunkt, Jonas Christoffersen •
Advokat, Bjørn Elmquist •
Fængselsinspektør, H. J. Engbo •
Prof. em. dr.jur. (formand),
Ole Espersen •
Seniorrådgiver, Jørgen Estrup •
Prof., Vagn Greve •
Prof. dr.jur., Jens Vedsted Hansen •
Advokat, Christian Harlang •
Prof. dr.phil., Hans Hertel •
Biskop, Kjeld Holm •
Prof. dr.med., Niels Høiby •
Advokat, Thorkild Høyer •
Dr.med., Torben Ishøj •
Prof., Claus Haagen Jensen •
Landsdommer, Holger Kallehauge •
Tidl. højesteretsdommer, Hans Kardel •
Prof., Ole Krarup •
Tidl. byretspræsident, Claus Larsen •
Advokat, Helle Lokdam •
Prof. dr.phil., Anker Brink Lund •
Prof., Brian Patrick McGuire •
Prof. dr.jur., Peter Pagh •
Cand.jur., Ulrich Horst Petersen •
Tidl. højesteretspræsident,
Niels Pontoppidan •
Seniorkonsulent, cand.jur.,
Lars Adam Rehof •
Overlæge, Bente Rich •
Juridisk konsulent, cand.jur.,
Therese Rytter •
Statsautoriseret revisor,
Lars Skovgaard-Sørensen •
Prof., Eva Smith •
Advokat, Sune Skadegaard Thorsen •
Advokat, Tyge Trier •
Prof., Per Ole Tråskmann •
Cand.mag., lic.jur. Preben Wilhjelm •
Specialkonsulent,
Mandana Zarrehparvar •

Fondens formål:

Retssikkerhedsfonden er almennyttig. Dens formål er at fremme viden om samt forståelse og respekt for retsstatsprincippernes betydning for den demokratiske stat. Dette skal ske blandt andet ved at støtte og inspirere til forskning og formidling, afholdelse af seminarer m.v.

Der er i fondens regi etableret et "Forum for retssikkerhed", hvori der udveksles erfaringer vedrørende udviklinger inden for aktuelle retssikkerhedsområder.

Der søges tilrettelagt en indsats på forskellige områder blandt andet ved udarbejdelse af beskrivelser af udviklingen og diskussioner om dens mulige implikationer for væsentlige retssikkerhedsspørgsmål. Såvel Forum for retssikkerhed som Retssikkerhedsfonden kan tage aktuelle emner op med politikere og myndigheder.

Justitsministeriet

Forslag til Lov om sikkerhed ved bestemte sportsbegivenheder, Journal nummer 2005-965-0043

Ved skrivelse fremsendt per e-mail den 7. august d.å. besvares Justitsministeriets anmodning om en udtalelse om forslag til Lov om sikkerhed ved bestemte sportsbegivenheder.

Retssikkerhedsfonden ønsker til denne udtalelse at føje følgende:

I afsnit 11 til de almindelige bemærkninger til lovforslaget fremgår, at forslaget ingen EU-retlige konsekvenser har. Dette kunne være i modstrid med forudsætningerne i artikel 14 i Prüm-traktaten, som Danmark nu har tilsluttet sig.

Artikel 14 har følgende ordlyd:

"Med henblik på forebyggelse af strafbare handlinger, og opretholdelse af den offentlige orden og sikkerhed og i forbindelse med store arrangementer med en grænseoverskridende dimension, navnlig sportsbegivenheder eller møder i Det Europæiske Råd, leverer de kontraherende parter både efter anmodning og på eget initiativ, hinanden personoplysninger, hvis endelige domme eller andre forhold lader formode, at de pågældende personer vil begå strafbare handlinger under arrangementet eller at de udgør en fare for den offentlige orden og sikkerhed, hvis leveringen af disse oplysninger er tilladt i henhold til den kontraherende parts nationale forhold."

Det bør efter Retssikkerhedsfondens opfattelse klarlægges, om det nu foreslåede lovudkast, om karantæne i forbindelse med sportsbegivenheder, ikke vil kunne indebære beslutninger og indsamling af oplysninger som kan være relevante for det samarbejde der forudsættes i artikel 14.

Med venlig hilsen,
Ole Espersen.

Nybrogade 8
1203 København K
Ma. 10-14, ti. og to. 12-15

Tlf.: 33 15 30 70
Fax.: 33 15 30 61
Mail og hjemmeside:
post@retssikkerheds-fonden.dk
www.retssikkerheds-fonden.dk

Dato: 13.08.2007

Navn: IS

Side 1 af 2

Fondens bestyrelse:

Prof. em. dr.jur. (formand),
Ole Espersen ●
Prof. Vagn Greve ●
Advokat, Christian Harlang ●
Landsdommer, Holger Kallehaug ●
Cand.mag., lic.jur. Preben Wilhelm ●

Medlemmer af Forum for retssikkerhed:

Prof., Lennart Lyng Andersen ●
Tidl. direktør for Folketinget,
Ole Stig Andersen ●
Prof. dr.jur., Flemming Balvig ●
Landsdommer,
Hans Henrik Brydensholt ●
Adjunkt, Jonas Christoffersen ●
Advokat, Bjørn Elmquist ●
Fængselsinspektør, H. J. Engbo ●
Prof. em. dr.jur. (formand),
Ole Espersen ●
Seniorrådgiver, Jørgen Estrup ●
Prof., Vagn Greve ●
Prof. dr.jur., Jens Vedsted Hansen ●
Advokat, Christian Harlang ●
Prof. dr.phil., Hans Hertel ●
Biskop, Kjeld Holm ●
Prof. dr.med., Niels Høiby ●
Advokat, Thorkild Høyer ●
Dr.med., Torben Ishøj ●
Prof., Claus Haagen Jensen ●
Landsdommer, Holger Kallehaug ●
Tidl. højesteretsdommer, Hans Kardel ●
Prof., Ole Krarup ●
Tidl. byretspræsident, Claus Larsen ●
Advokat, Helle Lokdam ●
Prof. dr.phil., Anker Brink Lund ●
Prof., Brian Patrick McGuire ●
Prof. dr.jur., Peter Pagh ●
Cand.jur., Ulrich Horst Petersen ●
Tidl. højesteretspræsident,
Niels Pontoppidan ●
Seniorkonsulent, cand.jur.,
Lars Adam Rehof ●
Overlæge, Bente Rich ●
Juridisk konsulent, cand.jur.,
Therese Rytter ●
Statsautoriseret revisor,
Lars Skovgaard-Sørensen ●
Prof., Eva Smith ●
Advokat, Sune Skadegaard Thorsen ●
Advokat, Tyge Trier ●
Prof., Per Ole Tråskmann ●
Cand.mag., lic.jur. Preben Wilhelm ●
Specialkonsulent,
Mandana Zarrehparvar ●

Fondens formål:

Retssikkerhedsfonden er almennyttig. Dens formål er at fremme viden om samt forståelse og respekt for retsstatsprincippernes betydning for den demokratiske stat. Dette skal ske blandt andet ved at støtte og inspirere til forskning og formidling, afholdelse af seminarer m.v.

Der er i fondens regi etableret et "Forum for retssikkerhed", hvori der udveksles erfaringer vedrørende udviklinger inden for aktuelle retssikkerhedsområder.

Der søges tilrettelagt en indsats på forskellige områder blandt andet ved udarbejdelse af beskrivelser af udviklingen og diskussioner om dens mulige implikationer for væsentlige retssikkerhedsspørgsmål. Såvel Forum for retssikkerhed som Retssikkerhedsfonden kan tage aktuelle emner op med politikere og myndigheder.

Retssikkerhedsfonden

■ Forum for retssikkerhed

Nybrogade 8
1203 København K
Ma. 10-14, ti. og to. 12-15

Tlf.: 33 15 30 70
Fax.: 33 15 30 61
Mail og hjemmeside:
post@retssikkerheds-fonden.dk
www.retssikkerheds-fonden.dk

Dato: 13.08.2007

Navn: IS

Side 2 af 2

Fondens bestyrelse:

Prof. em. dr.jur. (formand),
Ole Espersen ●
Prof. Vagn Greve ●
Advokat, Christian Harlang ●
Landsdommer, Holger Kallehauge ●
Cand.mag., lic.jur. Preben Wilhjelm ●

Medlemmer af Forum for retssikkerhed:

Prof., Lennart Lyng Andersen ●
Tidl. direktør for Folketinget,
Ole Stig Andersen ●
Prof. dr.jur., Flemming Balvig ●
Landsdommer,
Hans Henrik Brydesholt ●
Adjunkt, Jonas Christoffersen ●
Advokat, Bjørn Elmquist ●
Fængselsinspektør, H. J. Engbo ●
Prof. em. dr.jur. (formand),
Ole Espersen ●
Seniorrådgiver, Jørgen Estrup ●
Prof. Vagn Greve ●
Prof. dr.jur., Jens Vedsted Hansen ●
Advokat, Christian Harlang ●
Prof. dr.phil., Hans Hertel ●
Biskop, Kjeld Holm ●
Prof. dr.med., Niels Høiby ●
Advokat, Thorkild Høyer ●
Dr.med., Torben Ishøj ●
Prof., Claus Haagen Jensen ●
Landsdommer, Holger Kallehauge ●
Tidl. højesteretsdommer, Hans Kardel ●
Prof., Ole Krarup ●
Tidl. byretspræsident, Claus Larsen ●
Advokat, Helle Lokdam ●
Prof. dr.phil., Anker Brink Lund ●
Prof., Brian Patrick McGuire ●
Prof. dr.jur., Peter Pagh ●
Cand.jur., Ulrich Horst Petersen ●
Tidl. højesteretspræsident,
Niels Pontoppidan ●
Seniorkonsulent, cand.jur.,
Lars Adam Rehof ●
Overlæge, Bente Rich ●
Juridisk konsulent, cand.jur.,
Therese Rytter ●
Statsautoriseret revisor,
Lars Skovgaard-Sørensen ●
Prof., Eva Smith ●
Advokat, Sune Skadegaard Thorsen ●
Advokat, Tyge Trier ●
Prof., Per Ole Tråskmann ●
Cand.mag., lic.jur. Preben Wilhjelm ●
Specialkonsulent,
Mandana Zarrehparvar ●

Fondens formål:

Retssikkerhedsfonden er almennyttig. Dens formål er at fremme viden om samt forståelse og respekt for retsstatsprincippernes betydning for den demokratiske stat. Dette skal ske blandt andet ved at støtte og inspirere til forskning og formidling, afholdelse af seminarer m.v.

Der er i fondens regi etableret et "Forum for retssikkerhed", hvori der udveksles erfaringer vedrørende udviklinger inden for aktuelle retssikkerhedsområder.

Der søges tilrettelagt en indsats på forskellige områder blandt andet ved udarbejdelse af beskrivelser af udviklingen og diskussioner om dens mulige implikationer for væsentlige retssikkerhedsspørgsmål. Såvel Forum for retssikkerhed som Retssikkerhedsfonden kan tage aktuelle emner op med politikere og myndigheder.

Jmt. Mdt.

20 AUG. 2007

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Att: Lene Volke Roesen
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

tjon@dbu.dk
Direkte 43 26 22 80
Brøndby, den 16. august 2007

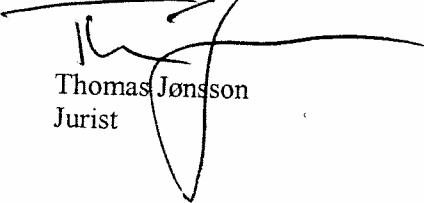
Dansk Boldspil-Union

Vedr.: Høringssvar i relation til forslag til lov om sikkerhed ved bestemte sportsbegivenheder.

På baggrund af Deres skrivelse af 3. juli 2007 skal Dansk Boldspil-Union hermed fremkomme med vores kommentarer i relation til ministeriets forslag til lov om sikkerhed ved bestemte sportsbegivenheder.

Vedlagte høringssvar er udarbejdet af Dansk Boldspil-Union og er i overensstemmelse med Divisionsforeningens holdninger og således efterfølgende godkendt af Divisionsforeningen.

Med venlig hilsen
Dansk Boldspil-Union

Thomas Jønsson
Jurist

Akt.nr.

Justitsministeriet 2005 NR. 965 - 00Y/B
Politikontoret

Fodboldens Hus

DBU Allé 1

DK-2605 Brøndby

Telefon: [+45] 4326 2222

Telefax: [+45] 4326 2245

Danske Bank:
4180-4180211942

E-mail: dbu@dbu.dk

www.dbu.dk

Sponsorer for DBUs landshold:

DONG
energy

Høringssvar relateret til forslag til lov om sikkerhed ved bestemte sportsbegivenheder.

Indledningsvis skal vi oplyse, at DBU og Divisionsforeningen støtter ethvert retmæssigt tiltag der sigter mod øget sikkerhed på danske stadions og samtidig minimerer vold i relation til afvikling af fodboldkampe.

DBU og Divisionsforeningen finder det afgørende, at der gribes ind på nuværende tidspunkt inden urolighederne eskalerer til et omfang som iagttaget i det øvrige Europa.

DBU og Divisionsforeningen har alene fundet anledning til, at kommentere de nedenfor anførte emneområder.

Kontrollører

Til en fodboldkamp anvendes på stadion et givent antal personer til, at servicere tilskuerne. Denne service strækker sig fra kontrol af billetter ved indgangene, anvisning af plads, salg af mad og drikkevarer til opsyn med tilskuerne under afviklingen af fodboldkampen.

Den lidt misvisende fællesbetegnelse for den samlede pulje af servicepersonel er kontrollører. I realiteten deles denne fællesbetegnelse op i service, kontrollører, stewards og security.

Betegnelsen kontrollør i lovforslagets § 3 skelner ikke mellem de forskellige arbejdsområder hvorfor DBU er af den opfattelse, at autorisationskravet alene bør relatere sig til det personel der beskæftiger sig med opsyn, sikkerhed og adgangsforhold. På denne måde friholdes de personer der beskæftiger sig med salg (service) og anvisning af plads (stewards), hvorved forslaget smidiggøres på det praktiske plan.

Vi foreslår derfor, at der til § 3, stk. 4 tilføjes: "Ved kontrollører forstås personer, der på et stadion beskæftiger sig med opsyn, sikkerhed og adgangskontrol". Som en konsekvens heraf ændres § 3, stk. 4 til § 3, stk. 5. Alternativt foreslår vi, at ovenstående definition føjes til bemærkningerne til lovforslaget.

På det praktiske niveau er der enkelte informationer vi ønsker at videregive til ministeriets baggrundsinformation:

- Autorisationen skal virke fremmende for de mange frivillige kontrollører og ikke afskrækkende. Formentlig mere end 50 % af alle kontrollører er frivillige og det er i forvejen svært for mange af klubberne at skaffe det fornødne antal.
- DBU og Divisionsforeningen bør inddrages i den nærmere fastlæggelse af de parametre der findes relevante for udstedelse af en autorisation.
- Ligeledes bør DBU og Divisionsforeningen forestå uddannelsesforløbet eller alternativt have ikke uvæsentlig indflydelse på forløbet.
- Den enkelte klubs tilskuerantal og derved antallet af kontrollører kan ændre sig markant på meget kort tid, hvorfor en relativ smidig proces er afgørende. Eksempelvis har Randers FC med sin placering som nummer et i SAS-ligaen nu 10.000 tilskuere til hjemmekampene mod tidligere 3-5.000.

Indretning og godkendelse af stadions mv.

I § 5 og 6 anføres, at politiet kan meddele påbud om den sikkerhedsmæssige indretning af steder, hvor der afholdes bestemte sportsbegivenheder samt, at justitsministeren kan fastsætte regler om, at steder, hvor der afholdes bestemte sportsbegivenheder, skal godkendes af politiet.

Fodboldstadions sikkerhed kontrolleres og godkendes i dag allerede af brandvæsenet/Beredskabsstyrelsen. DBU og Divisionsforeningen finder det ikke hensigtsmæssigt, at to forskellige instanser skal foretage en godkendelse af stort set samme forhold. DBU og Divisionsforeningen vil foretrække, at det er en instans.

Såfremt myndighedsbestemmelsen bringes i anvendelse, og et fodboldstadion skal godkendes af politiet, er der lagt op til, at det er det lokale politi. DBU og Divisionsforeningen vil foretrække, at det i så fald bliver en repræsentant fra den nationale S100 gruppe som sammen med det lokale politi foretager kontrollen. Det vil sikre, at den ekspertise og professionalisme S100 gruppen har oparbejdet kommer til samlet gavn, og det vil ligeledes sikre en ensartet praksis omkring krav og godkendelser.

Sanktion, strafamme og anvendelsesområde.

Under henvisning til lovforslagets § 1, stk. 2 skal vi opfordre Justitsministeriet til at fodboldkampe i SAS-Ligaen, 1. og 2. division alle omfattes.

I relation til den meget uheldige episode under landskampen den 2. juni hvor en tilskuer løb på banen og angreb dommeren savner DBU mere udførlig lovhjemmel der ikke er betinget af privat påtale samt en strengere strafamme end hvad straffelovens § 264 (husfredskrænkelser) fastsætter.

Anvendelsen af § 264 i relation til baneløbere blev "opfundet" af politiadvokat Merete Vestergaard i relation til den krænkelse der fandt sted under landskampen Danmark - England den 17. august 2005 hvor tre journalister iført nazistisk påklædning på deres egen måde reklamerede for et DR 2 dokumentarprogram.

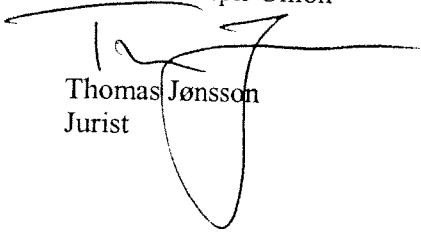
Merete Vestergaard udtrykte samtidig bekymring ved at der ikke fandtes et mere egnet og direkte hjemmelsgrundlag.

I England forefindes et langt mere specifikt hjemmelsgrundlag. I regelsættet "Football Offences Act 1991 (vedlægges)" pålægges tilskuere sanktioner såfremt de kaster ting ind på eller mod spillerpladsen. I samme regelsæt sanktioneres baneløbere med ikke under 10.000 kr. for første gangs tilfælde.

En lignende model finder DBU og Divisionsforeningen ønskværdig da vi frygter en tendens hvor det kan betale sig at begå sådanne dumheder. Eksempelvis har vi andenhåndsviden om at grupper af unge lægger penge i en fællespulje hvorved det samlede beløb kommer til udbetaling til den person der (først) "tør" løbe på banen.

Vi skal understrege at det på ingen måde skal kunne betale sig at foretage sig disse for sporten ødelæggende handlinger.

Med venlig hilsen
Dansk Boldspil-Union

Thomas Jønsson
Jurist

Football (Offences) Act 1991 (c. 19)

1991 c. 19

© Crown Copyright 1991

Acts of Parliament printed from this website are printed under the superintendence and authority of the Controller of HMSO being the Queen's Printer of Acts of Parliament.

The legislation contained on this web site is subject to Crown Copyright protection. It may be reproduced free of charge provided that it is reproduced accurately and that the source and copyright status of the material is made evident to users.

It should be noted that the right to reproduce the text of Acts of Parliament does not extend to the Queen's Printer imprints which should be removed from any copies of the Act which are issued or made available to the public. This includes reproduction of the Act on the Internet and on intranet sites. The Royal Arms may be reproduced only where they are an integral part of the original document.

The text of this Internet version of the Act is published by the Queen's Printer of Acts of Parliament and has been prepared to reflect the text as it received Royal Assent. A print version is also available and is published by The Stationery Office Limited as the **Football (Offences) Act 1991 (c. 19)**, ISBN 0105419915. The print version may be purchased by clicking [here](#). Braille copies of this Act can also be purchased at the same price as the print edition by contacting TSO Customer Services on 0870 600 5522 or e-mail: customer.services@tso.co.uk.

Further information about the publication of legislation on this website can be found by referring to the [Frequently Asked Questions](#).

To ensure fast access over slow connections, large documents have been segmented into "chunks". Where you see a "continue" button at the bottom of the page of text, this indicates that there is another chunk of text available.

Football (Offences) Act 1991 (c. 19)

1991 Chapter c. 19

An Act to make further provision with respect to disorderly conduct by persons attending football matches; and for connected purposes.

[27th June 1991]

Be it enacted by the Queen's most Excellent Majesty, by and with the advice and consent of the Lords Spiritual and Temporal, and Commons, in this present Parliament assembled, and by the authority of the same, as follows:—

Designated football matches.

1.—(1) In this Act a "designated football match" means an association football match designated, or of a description designated, for the purposes of this Act by order of the Secretary of State.

Any such order shall be made by statutory instrument which shall be subject to annulment in pursuance of a resolution of either House of Parliament.

(2) References in this Act to things done at a designated football match include anything done at the ground—

(a) within the period beginning two hours before the start of the match or (if earlier) two hours before the time at which it is advertised to start and ending one hour after the end of the match; or

(b) where the match is advertised to start at a particular time on a particular day but does not take place on that day, within the period beginning two hours before and ending one hour after the advertised starting time.

Throwing of missiles.

2. It is an offence for a person at a designated football match to throw anything at or towards—

(a) the playing area, or any area adjacent to the playing area to which spectators are not generally admitted, or

(b) any area in which spectators or other persons are or may be present,

without lawful authority or lawful excuse (which shall be for him to prove).

Indecent or racialist chanting.

3.—(1) It is an offence to take part at a designated football match in chanting of an indecent or racialist nature.

(2) For this purpose—

(a) "chanting" means the repeated uttering of any words or sounds in concert with one or more others; and

(b) "of a racialist nature" means consisting of or including

matter which is threatening, abusive or insulting to a person by reason of his colour, race, nationality (including citizenship) or ethnic or national origins.

Going onto the playing area.

4. It is an offence for a person at a designated football match to go onto the playing area, or any area adjacent to the playing area to which spectators are not generally admitted, without lawful authority or lawful excuse (which shall be for him to prove).

Supplementary provisions.

5.—(1) In section 24(2) of the [1984 c. 60.] Police and Criminal Evidence Act 1984 (arrestable offences), after paragraph (d) insert—

" (e) any offence under the Football (Offences) Act 1991."

(2) A person guilty of an offence under this Act is liable on summary conviction to a fine not exceeding level 3 on the standard scale.

(3) In Schedule 1 to the [1989 c. 37.] Football Spectators Act 1989 (relevant offences for purposes of restriction orders, &c.), after paragraph (l) insert—

" (m) any offence under the Football (Offences) Act 1991."

Short title, commencement and extent.

6.—(1) This Act may be cited as the Football (Offences) Act 1991.

(2) The provisions of this Act come into force on such day as the Secretary of State may appoint by order made by statutory instrument, and different days may be appointed for different provisions.

(3) This Act extends to England and Wales only.

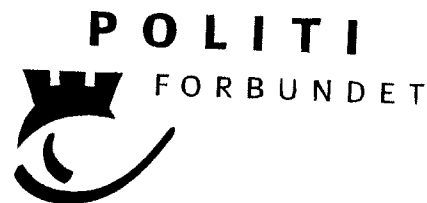
[Other UK Acts](#) | [Home](#) | [Scotland Legislation](#) | [Wales Legislation](#) | [Northern Ireland Legislation](#) | [Her Majesty's Stationery Office](#)

We welcome your comments on this site

© Crown copyright 1991

*Prepared 20th September
2000*

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

2007-00571/07.04.04
15. august 2007
HB/LL

Vedrørende høring om forslag til lov om sikkerhed ved bestemte sportsbegivenheder.

Sagsnr. 2005-965-0043.

Justitsministeriets Civil- og Politiafdeling har ved brev af 3. juli 2007 anmodet Politiforbundet om en udtalelse vedrørende ovennævnte.

I den anledning kan det oplyses, at Politiforbundet hilser lovforslaget velkommen, - herunder det såkaldte hooliganregister og initiativer om øget sikkerhed - problemstillinger, som forbundet løbende har påpeget.

Med hensyn til registeret, er det forbundets opfattelse, at det positivt kan medvirke til hurtigere at identificere kendte uromagere og fjerne uønskede personer fra fodbold- og andre sportsbegivenheder.

Politiforbundet har desværre ikke været involveret i udarbejdelsen af den rapport fra 2005, der ligger til grund for lovforslaget. Det har blandt andet afstedkommet, at der i pressen er givet udtryk for en generel bekymring med hensyn til at en sigtelse alene kan medføre, at der udstedes forbud jfr. Loven, - et tiltag, der dog i forhold til det konkrete lovforslag er både fornuftigt og nødvendigt.

Det er dog politiforbundets generelle opfattelse et helt grundlæggende princip i dansk retspleje, at sanktioner som udgangspunkt skal være baseret på en dom.

Yderligere er der i medfør af loven tale om, at oplysninger kan videregives til et bredere forum end politi og anklagemyndighed, hvilket - efter Politiforbundets opfattelse - bør medføre at håndteringen af oplysninger sker ud fra skærpede krav og kontrol.

Politiforbundet ser således intentionerne i lovforslaget som et skridt i den rigtige retning for at gøre op med den stigende tendens til uroligheder, navnlig i form af vold og hærværk, der er set ved afvikling af ikke mindst superliga fodboldkampe.

Akt.nr. 47

Justitsministeriet
Civil- og Politiafd.

2005NR.-965-0043

Hensigten i lovforslaget er at der i første omgang sættes fokus på fodbold, men skulle der opstå lignende problemer ved andre sportsarrangementer (større arrangementer), vil de her foreslåede regler kunne finde anvendelse.

Politiforbundet er ligeledes enig i at der – formentlig – er tale om en kerne af personer, som gang på gang er årsag til urolighederne. Det ser endvidere ud til at urolighederne ofte er planlagt på forhånd og foregår mellem grupper af personer, såvel udenfor, som indenfor på stadion.

Intentionen i lovforslaget er, at der skal kunne meddeles en generel karantæne på indtil 2 år. For at kunne tildes denne generelle karantæne skal pågældende være sigtet for en strafbar handling i forbindelse med en sportsbegivenhed. Politiforbundet har ingen bemærkninger til denne af lovforslaget.

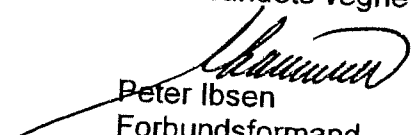
De i lovforslaget fremsatte forslag om autorisation af kontrollørerne anses for at være helt essentiel og en afgørende forudsætning for at loven får den ønskede effekt.

Lovforslaget rummer mulighed for en sikkerhedsgodkendelse af stadion / facilitet m.m. Såfremt dette ikke er opfyldt har politiet mulighed for at udelukke sportsbegivenheden fra afvikling.

Lovforslagets intentioner med at sikre adskillelse af publikumsafsnit er vigtig og kendes allerede i dag.

Et af elementerne i politiets mulighed for at afslå afvikling af et arrangement kan ligeledes være begrundet i, at arrangøreren ikke har sikret sig et tilstrækkeligt antal kontrollører samt at der efter politiets vurdering på den baggrund kan opstå urosituationer.

På forbundets vegne - og med venlig hilsen.

Peter Ibsen

Forbundsformand

Jmt. Mdt.
20 AUG. 2007

Høring over forslag til lov om sikkerhed ved bestemte sportsbegivenheder

Ved brev af 3. juli 2007 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte lovforslag (j.nr. 2005-965-0043).

Lovforslaget har været behandlet i Advokatrådets Strafferetsudvalg, og Advokatrådet skal herefter udtale følgende:

Domstolskontrol

Det fremgår af lovforslagets § 2, at politiet alene på baggrund af en sigtelse for et strafbart forhold skal kunne give en person op til to års generel karantæne fra en række sportsbegivenheder, hvis der er grund til at tro, at den pågældende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger inden for det område, som karantænen vil omfatte.

Ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt finder Advokatrådet det meget betænkeligt at give mulighed for uden domstolsprøvelse at uddele sanktioner til personer, som ikke er dømt for noget strafbart forhold.

Det er et grundlæggende princip inden for strafferetsplejen, at en enhver, der anklages for en lovovertrædelse, skal anses for uskyldig, indtil hans skyld er bevist i overensstemmelse med loven, jf. artikel 6, stk. 2, i den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Karantænen vil opleves som en straf eller et straffeprocessuelt tvangsindgreb og bør behandles som sådan.

Advokatrådet anerkender behovet for at sikre tilskuere, deltagere og personale mv. ved sportsbegivenheder. Men Advokatrådet mener ikke, at det er nødvendigt med en så væsentlig tilsidesættelse af princippet om, at ingen skal idømmes sanktioner, før deres sag er prøvet af en domstol i overensstemmelse med loven.

Advokatrådet skal i den forbindelse henvise til, at ingen af de andre lande, som Justitsministeriet henviser til i lovforslaget, har mulighed for at iværksætte karantæne på samme brede grundlag som i Justitsministeriets forslag. Advokatrådet har i den forbindelse navnlig noteret, at det i England er domstolene, der idømmer en karantæne eller – hvis der i en konkret situation ikke er tid til at forelægge sagen for en domstol – pådømmer sagen inden for 24 timer. Lovforslaget indeholder ingen redegørelse for, hvilke erfaringer man har med denne langt mere acceptable ordning fra England.

Inden for dansk ret er det normalt sådan, at hvis en sigtelse giver grundlag for at gribe ind over for personer, før de er dømt skyldige, skal alle indgreb af en vis styrke efterprøves af en domstol. Desuden stilles krav til kriminalitetens art, mistankens styrke og behovet for indgreb, som varierer alt efter indgrebets styrke.

Hvis man finder det nødvendigt at indføre en karantæneordning, bør man følge det normale system med forudgående domstolskontrol.

Et krav om forudgående domstolskontrol ses ikke på nogen måde at kunne forsinke udstedelsen af de påkrævede forbud, idet domstolene som bekendt er vant til at handle hurtigt i forhold til straffeprocessuelle indgreb, for eksempel inden for 24 timer efter en anholdelse.

Hvis forslaget om forudgående domstolskontrol ikke kan følges, bør man i det mindste sikre domstolskontrollen således, at politiet alene kan udstede et foreløbigt forbud i et nærmere angivet tidsrum, der maksimalt kan strække sig, indtil domstolene træffer afgørelse i straffesagen. Det er domstolenes opgave at tage stilling til, om der skal gælde et forbud for tiden efter dommen.

I forhold til det foreliggende forslag skal Advokatrådet endelig beklage, at en person, der ønsker sin karantæne indbragt for retten uden selv at skulle udtage stævning imod Rigspolitechefen, ifølge bemærkningerne kun kan få prøvet forbuddet under en straffesag ved at overtræde det. Man bør i det mindste have en ordning, hvor forbuddet af politiet skal indbringes for retten på begæring af den karantæneramte – som i straffelovens § 78, stk. 3.

De eksisterende eksempler på, at politiet administrativt kan meddele påbud, er i sig selv eksempler på områder, hvor borgernes retsstilling er problematisk. Indgrebene kan være væsentlige over for den enkelte borger, som skal gennem en potentiel langvarig og bekostelig proces med klage til Justitsministeriet og anlæggelse af retssag for at få prøvet forbuddet. Ofte vil forbudsperioden være udløbet, inden det er afgjort, om forbuddet var lovligt, hvilket er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt. Når indgrebet som i det foreliggende forslag tager udgangspunkt i en sigtelse for et strafbart forhold, bliver disse betænkeligheder forstærket.

Betingelserne for at give karantæne

Karantænen er et indgreb i den ret til at færdes frit, som er beskyttet af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det følger således af Menneskerettighedskonvention, at enhver, der lovligt befinder sig på en stats område, inden for dette skal have ret til at færdes frit og til frit at vælge sit opholdssted. Udøvelsen af denne rettighed må ikke være underkastet andre begrænsninger end sådanne, som er i overensstemmelse med loven, og som er nødvendige af nærmere bestemte grunde, blandt andet af hensyn til den offentlige tryghed eller orden eller for at forebygge forbrydelse (konventionens 4. tillægsprotokol, artikel 2).

Som det fremgår, er det en betingelse for karantænenes lovlighed i forhold til Menneskerettighedskonventionen, at karantænen er nødvendig f.eks. af hensyn til at forebygge forbrydelse. Heri ligger også et krav om, at karantænen ikke må være mere vidtgående, end formålet tilsiger.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har gennemgået disse betingelser for en karantænes lovlighed nærmere i sagen 33129/96 (Oliviera mod Holland).

Sådan, som forslaget til § 2, stk. 1, nr. 2, er formuleret, kommer det efter Advokatrådets opfattelse ikke tydeligt nok til udtryk i lovtæksten, at karantænen skal være nødvendig.

Der skal i den forbindelse henvises til, at kravet om nødvendighed fremgår af bemærkningerne til lovforslaget blandt andet på side 20, 2. afsnit og side 38, 2. afsnit.

Bemærkningerne til lovforslaget synes endvidere at stille strengere krav til det fornødne grundlag for forbuddet og til en helt konkret vurdering af det påsigtede forhold, end forslaget til § 2 gør. Der henvises til lovforslagets side 20, 1. afsnit, og side 38, 2. afsnit.

På den baggrund skal Advokatrådet af hensyn til kravene i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og af hensyn til sammenhængen mellem forslaget til § 2 og bemærkningerne hertil foreslå, at § 2, stk. 1, nr. 2, formuleres som følger:

”der er konkrete grunde til at tro, at det er nødvendigt for at forhindre, at den pågældende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger inden for det område, som karantænen vil omfatte.”

I forhold til lovforslagets formulering på dette punkt bemærker Advokatrådet endvidere, at ordene ”på ny vil foretage strafbare handlinger inden for det område, som karantænen omfatter” ikke forekommer retvisende, eftersom der ifølge bemærkningerne til lovforslaget kan gives karantæne på baggrund af (påsigtede) strafbare hand-

linger, som ikke er foretaget inden for området, men for eksempel i en bus på vej dertil. Dertil kommer, at ordene "på ny" i strid med uskyldsformodningen forudsætter, at en person, der er sigtet for en strafbar handling, er skyldig.

Forholdet til persondataloven

Persondataloven fastslår, at videregivelse af oplysninger om strafbare forhold kun må ske til varetagelse af interesser, der klart overstiger hensynet til den, som oplysningen angår. Denne bestemmelse skal ifølge lovforslaget fraviges på den måde, at oplysninger, inklusive fotos, af personer, som kan være sigtet på et ubegrundet grundlag, skal overlades til private kontrollører.

Advokatrådet kan ikke tilslutte sig denne fravigelse af persondatalovens regler, som Advokatrådet finder meget betænkelig.

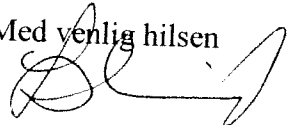
Det bemærkes i den forbindelse, at kontrollørerne frem til 1. juli 2009 end ikke behøver nogen særlig uddannelse i håndteringen af disse oplysninger.

Advokatrådet skal på dette punkt endvidere pege på, at forslaget til § 4, stk. 4, medfører, at justitsministeren efter eget skøn kan sætte en stor del af persondatalovens regler ud af kraft i tillæg til dem, der er sat ud af kraft med lovforslagets § 4, stk. 1. Ethvert brud på de grundlæggende regler i persondataloven bør ske direkte i loven og således med Folketingets medvirken.

Advokatrådet finder det bemærkelsesværdigt, at lovforslaget ikke tager stilling til, hvad der skal ske med personens registrering i karantænerregisteret, hvis en sigtelse ender med påtaleopgivelse (f.eks. fordi sigtelsen viser sig at være grundløs) eller frifindelse. Persondatalovens almindelige regler for behandling af oplysningerne må føre til, at oplysningerne i så fald straks skal slettes, idet det ville være ulovligt at lade karantænen fortsætte. Dette bør fremgå direkte af det foreliggende lovforslag.

Endelig skal Advokatrådet i forhold til foreliggende forslag bemærke, at straffebestemmelsen i § 7 bør begrænses, så den alene finder anvendelse på forsætlige overtrædelser af en karantæne.

Med venlig hilsen

Lars Lindhard